06 1/2p67

[...]ocesów III

[...]manus – Sollohub

[...] Sorocyna – Pankowski – Chreptowicz

3 Pióro – Żaba.

4. Przyna.

5 Przysiecki. Zdrojewski. Hornowski. Kaminiewicz.

6. Horpowski – Zakrzewski

7. Mysurowski – Terlecki – Zaborowski

8. Sanguszko – Moszewicz – Piotrowski.

9 — —

10. Dominikanie – Szamocki – Kotyliński.

11 Czartoryski – Cystersi.

12. Dunyski – Rembowski

13 Niemcewicz – Cystersi.

14 — Rembowski

15 Rembowski – Czartoryski.

16. Swarzanowski – Rembowski.

17 Rembowski – Niemcewicz.

18. Smyski – Cystersi. Kurcewski –

19. Basz – Zdanowicz – Poziemkowska.

20 Chojecki Tomkowicz –

21 — —

22 Muraszko – Kowneccy, Chojecki.

23. Chojecki – Jankiewicz – Bogusławski.

Chojeccy

24. — —

25 Chojeccy.

26. Tomkowicz – Chojecki.

27. Korsak – Laskarys – Tyszkiewicz – Plater.

28. Abramowicz. Laskarys. Horain.

29. Laskarys – Tyszkiewicz Horain.

30. Zabiełło – Laskarys –

31. Horain. Plater. Laskarys.

32. — —

33. Laskarysowie.

34. Laskarys – Makowiecki.

35. Radziwiłł – Laskarys.

36. Korsak – Laskarys.

37. Plater – Laskarys.

Iwaszkiewicz – Gorgmata – Sorokas

38 –

39 — Benedyktynki — Bukarewicz.
40. Bohurewicz — Wołłowiczówna —
41. — —
42 — —
43. Pękalski — Pniata.
44. Alexandrowicz. Kopelowicz. Domanicki — Tepter.
45 — —
46. Malesrewski — Bernardynki.
47 — —
48 — —
49. — —
50 — Łaniewski. Mokrzecki.
51 — — Nowiewicz.
52. Urbanowicz — Mokrzecki
53 Łaniewski — Mokrzecki.
54. — —
55 Jelscy — Ćwirinski.
56 Janowski — Wołodkowicz.
57. Oskierkowie — Siekiewicz — Niezabitowski.
58 Tuchanowski. Siekiewicz Oskierko Korwyn.
59. — —
60 — —
61. Niezabitowscy.
62 — — Siekiewicz.
63 — —
64 — — Tuchanowski.
65 — — Wolan.
66 — —
67 — Tomaszewicz.
68 — —
Tomaszewicz
69. Oskierko.
70 Tuchanowski — Siekiewicz — Oskierko.

6.

23

KROTKIE PRZEŁOZENIE
PRZYCZYN USPRAWIEDLIWIAJĄCE SIĘ
Podaną Obmowę w Ziemſtwie Orszańskim
PRZECIWKO:
Wmu Zambrzyckiemu Sędziemu Orszańskiemu,
Ze ſtrony WW. Hornowskich.

Barbara Korzeniewſka teraznieysza Hornowſka Aktorka trzeciey części Slidzca wyprzedała takową część wespół z Mężem ſwoim W. Zdrojewſkiemu Sędziemu Grodzkiemu Orszań:

Będąc więc Wżni Hornowscy Prawodawcami Zdrojewſkiego, zoſtaią w obowiązku uſprawiedliwienia, tak Dziedzictwa trzeciey części Slidzca, jako też wiedzionego in ordine takowego Aktorſtwa procederu pierwiey w Ziemſtwie Połockim, poźniey w Ziemſtwie Orszańſkim.

Ze zaś o tym wſzyſtkim Trybunał już ma dokładną uczynioną wiadomość przez ſamego Wgo Zdrojewſkiego, nie ma więc potrzeby powtarzać drugi raz to ſamo, gdyż prożnoby ſię czas Sądowy zaymował.

A nawet dosyć jeſt tych przyczyn do uſprawiedliwienia obmowy podaney przeciwko Wmu Zambrzyckiemu od Wch Hornowſkich, jakie zoſtały przełożone w Głoſie Wgo Zdrojewſkiego. Wſzakże kiedy Wżny Zambrzycki bierze oną za krzywdę ſwoją, y proſi ukarania zato Wżnych Hornowſkich: Owoż dowodzą Hornowſcy, że ona dobrze y ſprawiedliwie była podana, a to z naſtępnych przyczyn.

Dobra Slidziec z ſwymi attynencyami po Konſtantym Korzeniewſkim drogo ſukceſſyi ſpadły do Aktorſtwa trzech Córek Anaſtazyi, Anny y Barbary Korzeniewſkich w ówczas małoletnich.

Teofila z Wawrzeckich Zona Konſtantego Korzeniewſkiego Matka wyżey wſpomnionych Panien Korzeniewſkich powtórzyła zamęście za W. Przyſieckiego Czeſznika Smoleńſkiego y Dobra małoletnich trzymała w ſwojey Poſſeſſyi aż do daty wyiścia zamąż Anaſtazyi Korzeniewſkiey za Józefa Jakowickiego Rotm: Orſzań: którym Dobra Slidziec w poſſeſſyą w jedney części qua Aktorom, a dwóch drugich jako Opiekunom pozoſtałych małoletnych Sioſtr Jakowickiey poſtąpiła.

W krótce potym dobrawszy z Wawrzeckich Korzeniewſka, tak dla ſiebie, jako też dla Córki ſwey Barbary Korzeniewſkiey teraznieyſzey Hornowſkiey za Opiekunow W. Zambrzyckiego Sędziego Ziemſkiego Orſzańſkiego, Koſtrowickiego, Korzeniewſkiego y Przyſieckiego Czeſznika Połoc: za pomocą onych, a mianowicie W. Zambrzyckiego, tenże ſam Slidziec gwałtownie do ſwojey objeła Poſſeſſyi, uczyniwſzy Expulſyą z onego Jakowickim y nieletnim ſwym Córkom, widzieć na dowod Opieki, jako też Expulsyi, nayprzód Dekret przydaiący Opiekunow, potym Manifeſt o Expulsyą.

1774. Ru Januar: 8. dnia *Przydanie Opieki.*

Zaba–

A 1774.

1774. Roku Januarii 13. dnia *Proceſs o Expulſyą.*

W owym czaſie Jakowiccy będąc jeſzcze Aktorami trzeciey części Slidzca, Imieniem ſwoim y Barbary Korzeniewſkiey terazniey- ſzey Hornowſkiey wynieśli Pozew do Ziemſtwa Połockiego tak po Teofilę z Wawrzeckich pierwiey Korzeniewſką, a w ówczas już Przyſiecką, jako też po W. Zambrzyckiego y innych uczę- ſtnikow expulsyi.

Za ktòrym Pozwem gdy przypadła w Ziem: Połoc: ſprawa, zoſtała decydowana Inekwitacya do całego Slidzca dla Jakowickich, to jeſt: do jedney części jako należącey do Aktorſtwa Jakowickich, a do drugich dwòch części, jako Opiekunow małoletnich Pa- nien Korzeniewſkich z wyraźnym warunkiem, iż takowey Ine. kwitacyi tak W. z Wawrzeckich Przyſiecka, jako też W. Zam- brzycki y inni pod karami ſprzeciwieńſtwa bronić nie powinni, w ſprawie zaś ſamey kopia ſpraw, oraz komportacya wszyſtkich Dokumentow na W. Zambrzyckim y innych decydowaną. Od ta- kowego Dekretu zakładała do Trybunału Appellacyą W. Przy- ſiecka y dobrani jey Opiekunowie, ale Sąd Ziem: oną uchylił y ſatysfakcyą ſwemu Dekretowi nakazał.

1774. Ru Febr: 3. dnia *Dekret Ziemſki Połocki czytać.*

Sprowadził za takowym Dekretem Jakowicki Urzędnika dla obięcia Slidzca, ale podtenczas będąc już Aktorem trzeciey części Slidz- ca W. Przyſiecki Woyſki Orszańſki za prawem nabycia od An- ny z Korzeniewſkich Kaciuciewiczowey weſpół z W. Przyſiecką Cześznikową Smoleńſką, y z W. Zambrzyckim Sędzią Ziemſkim Orſzańſkim obięcia takowych Dòbr zabronili, y widoczną kon- trawencyą Dekretowi Ziemſkiemu Połoc: dopełnili, oczym świad- czy Teſtymonium Urzędnika.

1774. Roku Marca 2. dnia.

Póki Jakowiccy mieli ſwòy własny intereſs z W. Przyſieckimi Woy- ſkimi Orszań: y innemi, póty y Proceder ſzedł przyzwoitemi ſtopniami, ale jak tylo Jakowiccy wybyli ſwoią część W. Woy- ſkiemu Orſzań: w krzywdzie Barbary Korzeniewſkiey terazniey- ſzey Hornowſkiey nię było komu czynić, ani ſatysfakcyi Dekre- towi ſądzącemu inekwitacyą dopomnieć ſię, owſzem wſzyſtko W. Woyſkiemu do zagarnienia nieſłuſznego całości Slidzca dopo- magało.

Gdy bowiem Woyſki Przyſiecki, z Zdrojewſkiemi y Hornowſkiemi o Łukoml, a z Kublickiemi o Dobra Uchniſzcze w Ziemſtwie Połockim intentował Proceder, złączył do onego o Rudziec Kaciuciewiczow y Jakowickich, którzy jedno rozumieiąc z Przyſieckim Woyſkim Orszańſkim, na to wſzyſtko zgodzili ſię, czego tyle zażądał Przyſiecki.

Po takowym złączeniu niepotrzeba było nic więcey dla Barbary Korzeniewſkiey teraznieyſzey Hornowſkiey, jak tylo proſić ſatysfakcyi Dekretowi Inekwitacyinemu, y rozciągnienia pen Kontrawencyinych na Przyſieckiego Woyſkiego Orszańſkiego, Przyſieckę Cześznikową Smoleńſką y Zambrzyckiego Sędziego Ziemſkiego Orszańſkiego, ale że takowa proźba była nie wygo- dna dla Woyſkiego, bo ani ſatysfakcyi Dekretowi odmówić, ani od pen Kontrawencyinych uchylić ſię nie można było, u- projektowano więc gdyby Barbara Korzeniewſka nie miała ſprawy, do czego poſłużyło, zrzeczenie uczynione Opieki,

nad

- 75

nad Barbarą Korzeniewſką przez Jakowickiego, jakie Sąd Ziemſki Połocki przyiowſzy, całą Kategoryą Barbary Korzeniewſkiey teraznieyſzey Hornowſkiey nie rozsądzoną zoſtawił, y zapiſał w niey ſuſpense.

Był y w tym Dekrecie W. Zambrzycki Sędzia Orſzań: jakoż komportował wſzyſtkie Dokumenta y na wierney Komportacyi Jurament wykonał, do którego przypadku czytać Dekret.

1776. Ru Nowembra 16. d. ferowany.

Zoſtała więc cała Sprawa Barbary Korzeniewſkiey, a teraznieyſzey Hornowſkiey w takim ſtopniu, w jakim była do Dekretu ostatniego Ziem: Połoc: to jeſt o ſatysfakcyą Dekretowi Inekwitacyinemu y o ſprzeciwieńſtwo onemu, o co wſzakże niepierwiey był rozpoczęty Proceder, aż w Roku 1784. w Ziem: Orſzań: a to z przyczyn już przełożonych Tryb: przez W. Zdrojewſkiego, które ſię tu nie powtarzaią.

W którym czaſie gdy w Ziem: Orſzań: przypadła Sprawa W. Wòyſki Przeſiecki miał ſię nieſtannie, a gdy kończyła ſię rzecz na kondemnacie, nie była potrzeba łączenia tych którzy do jedności Sprawy wchodzili, gdyż bez pryncypalney ſtrony, jaką był Wòyſki Przeſiecki z innymi rozprawować ſię nie można było.

Na drugim terminie w tymże Roku 1784. na Rokach Swięto-Michalſkich za przypadnieniem Sprawy, gdy W. Wòyſki Przyſiecki do oczewiſtey zabierał ſię rozprawy, WW. Hornowſcy chcieli mieć w Sprawie tych wſzyſtkich, którzy do jedności należą y z niemi rozprawić ſię, jakoż zawołali ſwóy Aktorat do łączenia, przeciwko W. Zambrzyckiemu Sędziemu Ziem: Orſzań: y przynim podali obmowę, że W. Zambrzycki jako wchodzącą do ſprawy, ſądzić oney nie może.

Nie mieli inney ſprawy WW. Hornowſcy, z Przeſieckim Wóyſkim Orſzań: w Ziem Orſzań: ani też inną ma teraz W. Zdrojewſki w ſtopniu Hornowſkich, jaki tylo o ſatysfakcyą Dekretowi Ziem: Połoc:

1784. Ru ferowanego y o kontrawencyą onemu.

Ze takowym Dekretem zoſtał obięty W. Zambrzycki, to kweſtyi ulegać niemoże, bo to jeſt nadto w tymże Dekrecie czytelnym, gdyby ſię temu można było ſprzeciwić jakie znowu tymże Dekretem zoſtały zapiſane warunki na W. Zambrzyckiego; to także zniego jeſt pewnym, a z których Sądowi przyopminam, że pod penami kontrowencyinemi zakazano gdyby W. Zambrzycki obięcia Dòbr Slidzca niebronił.

Stało ſię tak jak Sąd ſłyſzał z teſtymonium Urzędnika, że między innemi W. Zambrzycki tradycyi Slidzca bronił, więc winien jeſt pen kontrawencyich.

Art: 96. z Roz: 4. tych nawet, którzyby niebyli pozwani, y z któremi nienaſtał żaden wyrok, a gdyby ważyli ſię bronić Dòbr konwikcyi uległey, każe karać, tym więcey winien jeſt kontrawencyi W. Zambrzycki, kiedy on był włączonym w procederze, kiedy iemu wyraznie Dekret zakazał gdyby tradycyi Dòbr Slidzca niebronił, Urzędnik poświadczył użyty do tradycyi że W. Zambrzycki, z innemi równie był broniącym obięcia Slidzca, a Konſtytucya 1764. Roku świadectwo Urzędnika kładnie za doſtateczny dowod y za onym każe Sądzić peny kontrawencyine, takowy dowod ſkładaią WW. Hornowſcy, więc nic niema coby exkuzowało od pen kontrawencyinych W. Zambrzyckiego.

 Niech

Niech się wyperswaduie W. Zambrzycki, że nietylo znim wolno, y można mieć Sprawę o Peny kontrawencyine, ale onych nawet uchronić się niemoże, wreszcie niech to ieszcze zostanie pod kwestyą czy dopełnił kontrawencyą W. Zambrzycki, y czy winien ulegać penom kontrowencyinym, ale tego nie można dysputować, że WW. Hornowscy maią aż nadto sprawiedliwy powod skarżenia, tak o kontrawencyą Dekretowi, jako też o peny ztąd ściągaiące się, kiedy bronienie satysfakcyi Dekretowi, wedle wszystkich Praw zawinia na ukaranie, kiedy pod penami kontrawencyinemi Dekret Ziem: Połoc: zakazał W. Zambrzyckiemu, gdyby obięcia Slidzca nie bronił, kiedy wreszcie takowe bronienie, jest poświadczone przez Urzędnika użytego do tradycyi.

A nawet W. Zambrzycki od Sprawy tey jaka była w Ziem: Orszań: a jaka teraz sądzi się w Tryb: odłączonym być niemoże, bo kiedy idzie rzecz o satysfakcyą Dekretowi Ziem: Połoc: do którego był łączonym W. Zambrzycki, kiedy idzie o kontrowencyą onemu, którą równie dopełnił y W. Zambrzycki, więc on pospołu zewszystkiemi musi odpowiedzieć.

Kogo Dekret Połocki zaioł y złączył, ten się odłączyć niemoże, kto bronił równie zinszemi obięcia Dóbr ten równie musi zinnemi odpowiadać, wchodził do Dekretu Ziem: Połoc: bronił tradycyi z onym W. Zambrzycki, o to wszystko była Sprawa w Ziem: Orszań: na którym Sądzie sam zasiadaiąc Zambrzycki sądzić Sprawy niemógł, bo nikt swoiey Sprawy Sędzią nie iest według Konst: 1726. Roku.

Dobrze więc WW. Hornowscy podawali obmowę przeciwko W. Zambrzyckiemu, jako wchodzącemu do Sprawy, y to jest pierwsza okoliczność która usprawiedliwia obmowę.

§.

Wie Tryb: że tenże W. Zambrzycki był przydany Barbarze Korzeniewskiey teraznieyszey Hornowskiey za Opiekuna, wie też y o tym że na tey Opiece, nienayżyczliwiey sprawił się dla teraznieyszey Hornowskiey.

Bo on idąc zmuwnie z Przysiecką Czesżn: Smoleń: nayprzód depossydował małoletnie Korzeniewskie w procederze Ziem: Połock: szedł przeciwko onym, appellacye do Trbłu zakładał i dalsze krzywdy czynił.

Jakowiccy Imieniem swoim i Barbary Korzeniewskiey tak o Expulsyą, jakoteż o złe sprawienie się na Opiece pierwiey zamanifestowawszy W. Zambrzyckiego, pozwali do Ziemstwa Połockiego, gdzie ze wszystkiemi poszła kopia spraw, a za przypadnieniem na powtórnym terminie sprawy, została zapisana suspensa z Barbarą Korzeniewską, z przyczyny, iż Jakowicki zrzekł się Opieki.

Została więc pretensya Barbary Korzeniewskiey teraznieyszey Hornowskiey, tak o Expulsyą, jakoteż o złe sprawowanie się na Opiece przeciwko W. Zambrzyckiemu dotąd nie rozsądzona.

Gdy więc w Ziem: Orszań: przychodziła sprawa w tym stopniu, do jakiego była doprowadzona przez Dekret Ziem: Połock: o którym była dana kopia spraw ze wszystkiemi, i kiedy o satysfakcyą onemu, rzecz była sprawiedliwie, o zdanie Opieki dopominali się WW. Hornowscy, u W. Zambrzyckiego, zwłaszcza: iż Art: 4. z Rozdz: 6. Opiekunom każe odpowiadać, za krzywdy w małoletności poczynione, a to jest druga przyczyna, któ-

ra

ra usprawiedliwia obmowę, z racyi, iż W. Zambrzycki, wyraźnie wchodzącym pokazuie się do sprawy, i z tego względu, że był Opiekunem Barbary z Korzeniewskich Hornowskiey, z którey winien jest odpowiedzieć.

§.

Dekretem Ziem: Połock: była Sądzona Komportacya wszelkiey ruchomości i Dokumentow na W. Zambrzyckim z instancyi Jakowickich i Barbary Korzeniewskiey.

Uczynił wprawdzie na powtórnym terminie takowemu Dekretowi satysfakcyą W. Zambrzycki, co do Komportacyi Dokumentow i zaprzysiągł na oney, ale uczynił oną dla samych tylo Jakowickich, i pod ten czas, kiedy Barbara Korzeniewska, dla tego że nie miała Opiekunow, była usunięta od sprawy, więc winien jest W. Zambrzycki wyznać, jakie komportował Dokumenta, i u kogo się one znayduią.

Bo któż tego niewidzi, że Jakowiccy czasu powtórnego przypadnienia sprawy w Ziemstwie Połockim, po wyprzedaniu swoiey części W. Przysieckiemu Woyskiemu, jedno z nim rozumieiąc, wszystkie Dokumenta onemu oddali, które równie należały i do Barbary Korzeniewskiey teraznieyszey Hornowskiey, jako współ Aktorki, winien jest W. Zambrzycki przynaymniey podać Regestr, jakie komportował Dokumenta, gdyż Dekret nie wymienia, jakie były Dokumenta komportowane, a nawet przy komportacyi niebyło sporządzonego żadnego Regestru.

Sprawiedliwie więc maią Prawo, dopomnieć się o takową wiadomość WW. Hornowscy u W. Zambrzyckiego, który komportuiąc Dokumenta, musiał wiedzieć jakie komportował, w reszcie gdyby od to go i wymówił się W. Zambrzycki, tego nic uwolnić nie może od Komportacyi ruchomości, która Dekretem Ziem: Połockim była na nim nakazana, a którey dotąd niekomportował, na Dowod widzieć Dekret od karty 93. do karty 95. a to jest trzecia okoliczność która probuie, że W. Zambrzycki wchodzi do sprawy, jaka była w Ziem: Orszań: i że do niey wpływaiąc sądzić niemógł.

Trzy więc są okoliczności które dowodzą, że W. Zambrzycki wpływa do sprawy, pierwsza, że bronił obięcia Slidzca, druga że będąc Opiekunem Barbary Korzeniewskiey, teraznieyszey Hornowskiey, winien jest z Opieki zdać rachunek, trzecia że będąc obowiązanym Komportować Dokumenta i ruchomość, względem komportacyi Dokumentow, winien jest uczynić Explikacyą, a względem ruchomości dotąd niekomportowaney, zostaie w obowiązku oną komportować, z jakich przyczyn sprawiedliwie była podana obmowa, a W. Zambrzycki nietylko nie może napierać się do sądzenia tey sprawy, jako wchodzący do niey, ale winien jest odpowiedzieć WW. Hornowskim w tym Sądzie, który Trybunał na teraznieyszą sprawę wyznaczy, na te pretensye, jakie się sprawiedliwie do niego stosuią, zwłaszcza: iż to wszystko już zostało zaiętym Dekretem Ziem: Połock: 1774. Roku do satysfakcyi, którego rzecz jest między stronami.